

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса: The Provincial Library City
Cor. Pritchard Ave. and McGeorg St.,
Winnipeg, Man., Canada.

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

РІК ІХ. Ч. 41 (937).

ВІВТОРОК, 5. КВІТНЯ 1927.

WINNIPEG, MAN.

TUESDAY, APRIL 5th, 1927.

No. 41 (937).

VOL. IX.

ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ ПРИСУТНОСТІ ЧУЖИНЦЬКОГО ВІЙСЬКА.

Генерал Чен Кай-Ше каже, що колючі дроти й барикади в Шангаю є найбільшим пониженням для Китаїців.

ШАНГАЙ, 31. березня. — Генерал Чан Кай-Ше, головний командант кантонської армії, заперечує сьогодні проти присутності чужинських воєнних кораблів і військ у Шангаю, кажучи, що такий попис сил принесе більше шкоди, ніж користі.

"Присутність колючих дротів і мішків з піском, є найбільш понижаючим", сказав Чан Кай-Ше. "Ви не мали таких приготувань, коли тут були північні війська, а чому ви повинні мати їх тепер? Ми вважаємо, що це є дискримінація в користь китайських мілітаристів."

"Я можу вдержати закон порядок, але присутність жовнів і воєнних кораблів та далішні приготування з колючим дротом викликають зростаюче напруження між Китаїцями а чужинцями."

РОЗПІНЧУТЬ БЛОКАДУ ПОЛ. КИТАЮ.

ЛОНДОН, 2. квітня. — Делегати Райтера з Пекіну каже, що держави можливо розпінчуть блокаду південного китайського побережжя й гирла ріки Янцзю, якщо кантонський уряд не сповнить їх домагань відносно нанкінських подій, коли вони будуть йому предложені.

ЄВГЕН ЧЕН ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ БОМБАРДУВАННЯ НАНКІНУ.

Безпорядки в Нанкіні були ділом реакційних і контрреволюційних елементів та російських білогвардійців.

ПЕКІН, 2. квітня. — Євген Чен, кантонський міністер закордонних справ, видав у Нанкіні заяву, в якій висловлює жаль за недавні безпорядки в Нанкіні й убивство та поранення чужинців, але протестує проти британського й американського бомбардування міста та його великого цивільного населення.

Чен каже також, що його уряд осуджує напади на британський та інші консуляти. Він стверджує, що безпорядки в Нанкіні були ділом реакційних і контрреволюційних елементів і що китайські жертви в наслідок бомбардування можна почитати після скали: більше як 100 убитих або ранених на кожного одного чужинця вбитого або раненого.

"Підчас замішаних відносин, що наступили після розбиття північних бунтівників і їх білогвардійських катів, реакційні і контрреволюційні елементи підбурили північних недобитків (з яких багато мали уніформи кантонських жовнів, попередно зловлених) і місцевих бандітів напасти й ограбити чужинців у місті", каже за ява Чена.

"Британський, японський і американський консуляти були заатаковані й пару чужинців на нещастя втратили життя; заки вповні був привернений порядок національним військом під команду генерала Чен Чен-Чена, яке увійшло до Нанкіну 24. березня.

"Пізніше він приказав стратити кількох з тих, що напали на й грабили чужинців. Від 4 до 6 чужинців було убитих та около 6 ранених підчас цих забурень".

ЗАПЕРЕЧЕННЯ ВІСТОК ПРО ВНУТРІШНІ СПОРИ В КУМІНТАНІ.

ТОРОНТО, 1. квітня. — Китайські націоналісти в Торонто одержали вчера каблеграму від центрального виконавчого комітету китайської народної партії в Ганкові, в якій повідомляється, що "революційний ґрунт є твердий і сильніший".

Каблеграма заперече внутрішню боротьбу в партії Кумінтан і повідомляє про формування воєнної ради, політичного бюро й вибір 28 членів національного уряду.

ПЕКІН, 1. квітня. — Багато чужинських жінок і дітей приготувалися виїздити з цього міста й цілий чужинський побойоється, що протичужинський рух на подане від ріки Янцзю перекинеться на північ.

ЛОНДОН, 1. квітня. — Речник британського уряду заперече сьогодні вістку, надруковану в кількох лондонських газетах, що британський кабінет рішив вислати ультиматум кантонському уряду, домагаючися від нього відшкодування за вбивство британських підданих у Нанкіні.

Всітаки британський уряд продовжує свої переговори з Вашингтоном, Токою й Парижем відносно домагань, що мають бути предложені Кантонцям за нанкінські події. Певним є, що ці домагання будуть предложені в скорому часі.

ЛОНДОН, 2. квітня. — Офіційно оповіщено сьогодні, що британський уряд рішив вислати до Шангаю бригаду піхоти й помічниць військові частини.

Около 200,000 майнерів мягкого вугілля в Америці вийшли на страйк

ШКАГО, 1. квітня. — В майнах мягкого вугілля розпочався сьогодні страйк, який обняв майже 200,000 робітників. У страйкову територію входять: Індіана, Іллінойс, Кензас, дятя: західня Пенсильвенія, Омізаурі, Аркензас, Оклагома й Айова. Около 2,000 майнів стоять безчино.

75,000 майнерів покинули працю в Іллінойсі; 45,000 в Пенсильвенії; 30,000 в Огайо; 22,000 в Індіані; 9,000 в Аркензасі; 9,000 в Айові й 8,000 в Кензасі.

Причиною страйку є те, що власники копалень не хотіли відновити Джексонвільської угоди, яка вийшла о півночі. Вони кажуть, що не можуть платити платні на підставі цієї угоди й видержати конкуренцію незонійних копалень. Майнері кажуть знову, що не можуть прийняти знижки платні.

В багатьох місцях менші компанії згодилися тимчасово продовжити Джексонвільську угоду й частина майнерів буде працювати, особливо в стейтах Айова, Індіана й Іллінойсі.

ЗАКОН ПРО ПЕНСІЮ НА СТАРІСТЬ.

ОТТАВА, 31. березня. — Заступник губернор-дженерала, вищий суддя Енґліна, підписав сьогодні в сенаті цілий ряд законопроектів, між якими є законопроект про пенсію на старість. Таким чином цей законопроект став вже законом і котра провінція прийме його, він увійде там в життя.

ВУДСВОРТ Внесе ЗАКОНОПРОЕКТ.

ОТТАВА, 1. квітня. — Богохульний пашквіль не буде провиною на підставі кримінального кодексу, якщо законопроект, який пропонує внести в парламенті робітничий посол з Вінніпегу Дж. С. Вудсворт, стане законом.

Повідомлення про внесення цього законопроекту є на сьогоднішню денному порядку, але заходить деякий сумнів, чи буде час ухвалити законопроект на цій сесії.

ФРАНЦІЯ І НІМЕЧЧИНА ПІДПИСАЛИ УГОДУ.

ПАРИЖ, 31. березня. — Після довгих переговорів підписано сьогодні тимчасову економічну угоду між Францією а Німеччиною. Вона творить підставу остаточного договору, який увійде в силу перед 30. червнем.

За Францію угоду підписали міністер закордонних справ Бріанн і міністер торговлі Бокановські; за Німеччину договір підписав німецький амбасадор фон Геш.

ПРОФСОЮЗИ С.Р.С.Р. ВИСЛАЛИ ДОПОМОГУ.

МОСКВА, 1. квітня. — Червоний Інтернаціонал Професійних Союзів вислав вчера до Китаю \$50,000 на допомогу тим Китайцям, що потерпіли підчас бомбардування Нанкіну британськими й американськими воєнними кораблями.

"ПРАВДА" ПРО УЧАСТЬ АМЕРИКИ У ВІЙНІ.

МОСКВА, 30. березня. — Газета "Правда", центральний орган Всесоюзної Комуністичної Партії, заявляє сьогодні, що "американська участь у війні проти Китаю є зацементована кровю тисяч жертв" нанкінського бомбардування.

ПРОГІБІЩА В НОРВЕГІЇ СКАСОВАНА.

ОСЛЬО, Норвегія, 31. березня. — Парламент ухвалив вчера законопроект, яким касує прогібіцію в Норвегії. За скасуванням прогібіції заявлялося недавно переведене всенародне голосування.

ПІДЧАС РОЗРУХІВ РАНЕНО 47 ОСІБ.

КАРАЧІЯ, Бритійська Індія, 30. березня. — Підчас розрухів між Магомеданами а Гіндусами в Ляркани, в Горішньому Сінді, ранено сьогодні 47 осіб. Боротьба виявилася зі спорю за посідання жінки та її трох дітей.

МОРЯКИ В АМОЇ ВИЙШЛИ НА СТРАЙК.

АМОЙ, Китай, 1. квітня. — Під керівництвом партії Кумінтан місцеві моряки вийшли сьогодні на страйк, який спаралізував корабельний рух. Пропаганда Кумінтану продовжується і сподіються дальших страйків.

ТОВ. ПЕНЕР КАНДИДАТОМ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ.

Комуністична Партія у Вінніпегу рішила взяти участь у надходячих провінційних виборах і номінувала свого кандидата на посла до манітобського парламенту.

Минулої неділі відбувся в Українським Робітничим Домі мітинг усіх партійних членів, на якому номіновано кандидатом тов. Я. Пенера, одного з найданіших партійних членів і широго та відданого робітничий справі працівника.

Тов. Пенер був вже раз кандидатом до домініального парламенту в північному Вінніпегу, а це 1921 року, коли ще не була зорганізована Робітничий Союз (пізніше Комуністична) Партія Канади. Він був поставлений тоді політичною організацією Робітничий Союз, яка складалася з комуністів.

В особі тов. Пенера Комуністична Партія має кандидата, що заслуговує на попертя всіх класово свідомих робітників у Вінніпегу й на вибір до провінційного парламенту.

ПРОЦЕС ААРОНА САПІРА ПРОТИ ГЕНРІ ФОРДА В ДІТРОЙТ.

В федеральному суді в Дітройті, Міш., ведеться процес жидівського адвоката Аарона Сапіра з Шикаго проти автомоболевого короля Форда за те, що Фордова газета "Дірборн Індепендент" вступила проти Сапіра як Жиди й пошкодила його інтересам.

Сапіро організував багатих фермерів в кооператив для продажі їх продуктів. Він не робив того безінтересово, або за мале винагородження, але за час своїх "услуг" для фермерів дістав від них більше як мільон доларів. Виступ Форда проти нього полсுவив йому той інтерес і через те справа опинилася в суді.

Форд є відомий зі своїх антисемітських поглядів. Відома також антижидівська кампанія його газети "Дірборн Індепендент". Агенції Форда розповсюджують її по шлій країні і роздмухують расову ненависть.

В суді піднесено також справу комунізму. Було сказано, що Сапіро через кооперативні фермерів підготовляв комунізм у Злучених Державах. Шось глушішого й трудно вдумати. Сам Сапіро покликався на свою добровільну службу в американській армії, щоб показати, що він не є ніяким комуністом.

Процес цей, без огляду на те, як він закінчиться, дає Фордові новий розголос, нову рекламу. Головним оборонцем Форда в суді є американський сенатор Джеймс А. Рід.

БРИГАДА РОСІЙСЬКИХ БІЛОГВАРДІЙЦІВ ВИБИТА ДО НОГІ.

ПАРІЖ, 1. квітня. — Спеціальна депеша з Гон Кону каже, що англо-французька концесія в Шамані, чужинський дільниці Кантону, є сильно уфортифікована й знаходиться в правдивому стані облоги.

МОРЯКИ В АМОЇ ВИЙШЛИ НА СТРАЙК.

АМОЙ, Китай, 1. квітня. — Під керівництвом партії Кумінтан місцеві моряки вийшли сьогодні на страйк, який спаралізував корабельний рух. Пропаганда Кумінтану продовжується і сподіються дальших страйків.

ПІДГОТОВЛЯЛИ ВІЙНУ МІЖ ЗЛУЧ. ДЕРЖАВАМИ А МЕКСИКОМ.

Калес має фотографії тайних припоручень американського уряду до своїх представників у Мексику; Злучені Держави кажуть, що документи підроблені.

ВАШІНГТОН, 28. березня. — Тут виявилось, що група заінтересованих людей підготувала хитру міжнародну інтригу, метою якої було довести до війни між Злученими Державами а Мексиком.

На слід цієї інтриги впад перший Джордж Бар Бейкер, колишній ньюйорський журналіст, який прибув недавно до міста Мексико в одній бізнесовій справі, яка вимагала піти на аудієнцію до президента Калеса.

В розмові Калес заявив, що тепер дуже тяжко говорити про навізання бізнесових зносин між Америками а Мексиком, бо уряд Злучених Держав вважає мексиканський уряд більшовицьким і під цим претекстом стремить до викликання війни з Мексиком, або, що найменше, до викликання нової контрреволюції в Мексику, яка дала би Америці нагощи поставити в Мексику президента, що був би послухний американським інтересам, як це тепер діється в Нікарагві.

На доказ цих намірів американського уряду президент Калес показав Бейкерові фотографії тайних припоручень американського уряду до своїх представників у Мексику, з яких ясно виходить, що уряд Злучених Держав приготується до війни з Мексиком.

Бейкер попросив Калеса дати йому ці фотографії, щоб він міг показати їх президентові Куліджові.

Діставши фотографії в свої руки, уряд Злучених Держав побачив, що вони є його фальшованими депешами. Фальшивництво було зроблене досить хитро, бо до справдішних припоручень уряду були додані речення, які від уряду не походили, але які загострювали відносини між Злученими Державами а Мексиком.

Американський уряд негайно вислав дві ноты до мексиканського уряду, в яких представили цілу справу а підробленими документами, яких фотографії мав президент Калес. Це й були власне ті "тайні ноты", яких зміст американський уряд не хотів дати до публічного відома.

В АЛЬБАНІЇ ВИБУХНЕ ПОВСТАННЯ ПРОТИ АХМЕДА ЗЕГУ.

Два італійські воєнні кораблі стоять перед Дураццом; потяги з амуніцією відходять до кордону Югославії.

АТЕНИ, Греція, 1. квітня. — Спеціальний кореспондент місцевої газети в Альбанії телеграфує, що на його думку, за десять днів розпінчеться повстання проти режиму президента Ахмеда Зегу.

На чолі руху, каже він, стоїть Цено Бей, кузин Ахмеда Зегу й альбанський міністер до Югославії. Цено був назначений на дипломатичний пост як вигнанець, одначе італійський преміер Муссоліні зажадав його негайного усунення.

Два італійські воєнні кораблі стоять перед Дураццом (альбанський порт), каже далі депеша. Ахмед Зегу змобілізував шість клас війська, щоб справитися з загрожуючим повстанням. Потяги з амуніцією що ночі відходять до югославського кордону.

БІЛГОРОД, Югославія, 1. квітня. — Помімо рекомендації держав, щоб розпочати безпосередні переговори між Білгородом а Римом для поладження італійсько-югославсько-альбанського спорю, газетні заявляють, що дотепер югославський уряд не одержав ще конкретних пропозицій з Риму в справі таких переговорів.

ВЕЛИКИЙ ДЕФІЦИТ ВЕЛ. БРИТАНІЇ.

ЛОНДОН, 31. березня. — Одинайцять місяців після генерального страйку, який спаралізував британську індустрію в травні минулого року, бюджет Великої Британії має \$183,468,970 дефіциту.

Дефіцит є поверх два і пів рази більший, як був минулого року, коли виносив \$70,190,600. Як причину, чому теперішній дефіцит є такий великий,

подають страйк майнерів і генеральний страйк.

Цифри за останні два роки, які виказують дефіцит, представляються так:

Рік, що скінчився 31. березня 1927—розоходи \$4,211,975,135; приходи \$4,028,506,165.

Рік, що скінчився 31. березня 1926 — розходи \$4,130,498,890; приходи \$4,060,308,290.

ЖОВНІРИ БЮТЬ ПОВСТАНЦІВ У МЕКСИКУ.

МІСТО МЕКСИКО, 31. березня. — Державний департамент оповістив сьогодні, що в бою з федеральним військом коло Ехутля, в стейті Халіско, згинуло одинайцять мексиканських повстанців. П'ятьох повстанців було убитих в подібному бою коло Церо Чіно, в стейті Халіско.

СЕНАТ ПРИНЯВ 15 ЗАКОНОПРОЕКТІВ.

ОТТАВА, 30. березня. — П'ятнайцять законопроектів, що обіймають програму будови бічних ліній канадійської національної залізниці на слідуєчч три роки, перейшли вчера в сенаті третє читання й очікують тепер підпису губернор-дженерала.

“UKRAINIAN LABOR NEWS”

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00 Telephone: 51 465

“УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ”

Газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. Видав Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Риб. Домі, на роу вулиць Пчірчард і Мекгрегор, у Вінніпегу, Мані.

Передплата на рік \$4.00 Адреса: UKRAINIAN LABOR NEWS, Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗМ ТОМА МУРА.

В четвер, 28. березня виступив перед робітниками Галифаксу, в Новій Скотії, президент канадського Трейдс Енд Лейбор Конгресу, Том Мур, вірний слуга реакціонерів Американської Федерації Праці. В тому самому виступі він почав грати ролу “великого інтернаціоналіста”. Злучена діяльність американського робітництва, з якою не годиться новосформований Всеканадський Конгрес Праці, — каже Мур, — цілком природний. Перш всего, каже він, інтернаціональний капітал працює не звертаючи уваги на кордоні, ні національності і “коли робітники хочуть поставити себе на рівні з капіталом, то повинні робити це в той самий спосіб”.

І чому ж то Мур, стопроцентний голперсівець, нараз став таким великим інтернаціоналістом? Тому, що в Канаді сформувалася нова всекрава трейд-юнійна організація, незалежна від Американської Федерації Праці. Певна річ, що ніхто з поступових елементів не буде заперечувати потреби найтіснішого співробітництва американських і канадських трейд-юній. Але що свою лекцію про konieczність злику робітників без ріжниць кордонів і національностей Мур повинен-би прочитати не Всеканадському Конгресові Праці, але Грінвіті та його Американській Федерації Праці, лідери якої відірвали її від Амстердамського Інтернаціоналу й кажуть, що Америка для американських капіталістів. Мурів “інтернаціоналізм” також до того самого зміряє.

Друге, що характерного сказав в цій своїй лекції Мур, це те, що канадське робітництво повинно триматися остеронь від політики. Чому? Коли капіталісти люблять інтернаціонально, то Мур каже, що так само повинні любитися й робітники. Коли ж капіталісти люблять й борються політично й тільки через те мають змогу панувати над робітниками, то Мур каже, що робітники стоять геть від політики. Коли вже вчисті від капіталістів, то вчисті боротися не тільки економічно, але й політично. Тому то й злудний є Мурів “інтернаціоналізм”.

Третє, що аж надто характерне сказав Мур, це те, що безробітні повинні йти на ферми й ставати фермерами й щоб уряд давав їм таку саму допомогу, яку дає імігрантам. Не входимо ми в те, чи це буде раціональне вирішення справи безробіття, але знову такі зазначення: уряд всеж таки безробітних на ферми не повинен й забезпечення їм там не дає. Значить, робітники повинні це виборювати від уряду. Уряд — сила політична. Якщо ж робітники виборять від уряду такі закони чи привілеї, коли сам Мур закликає робітників не вмішуватися в політику? Так реакційні робітничі лідери крутять голови робітникам. І се робітники, як їх слухають. Слухають і не розуміють, що Мурів є вірні слуги капіталу.

КАНАДА, АНГЛІЯ Й ЗЛУЧ. ДЕРЖАВИ.

Від кількох днів провадиться в канадському парламенті дискусія над правовим політичним положенням Канади та над взаємовідносинами між нею й Великою Британією. Питання ставиться: чи Канада є залежна від Великої Британії, чи після імперійської конференції, що відбулася в осені минулого року в Лондоні, Канада є незалежною країною.

Імперійальна конференція всіх прем'єрів Великої Британії й доміній рішила, що домінії є рівні країни своїми правами з Великою Британією. На цій імперійальній конференції прем'єри Австралії й Нової Зеландії були проти надавання домініям рівних прав із злученням королівством, певна річ, що не був за цим і прем'єр Болдвін, але проте прийшлося уступити. Надто вже такі домінії, як Канада й Полуднева Африка, сильні, надто розвинені індустріально, провадять велику торгівлю, виворили свою власну сильну буржуазію й так би сказати, підпадаючи загально-бритійським законам — розвинулися у великі самостійні одиниці. Ірландія, що домагалася також рівних прав, знала їх своєї доволі боротьби за них.

Отже рівність британських доміній проголошено, але взаємовідносини в подробицях не установлені.

Так ото тепер в канадському парламенті саме й дебатують, що ж зараз уявляє собою Канада: самостійну країну у вільному союзі з британською імперією, чи британську домінію? Коли вільну країну, то як же тепер бути з Бритиш Норт Америка-Актом? Коли тільки почала дебатуватися ця справа в парламенті, провідник консерватів вже налякався. Але й консервати нині не ті вже, що були під час останніх домінієвих виборів. Ось перед консервативним клубом молодих жінок у Вінніпегу виступив на днях В. МекКардін, який сказав, що наближається політична зміна Канади. Він признав, що політичні зв'язки між Канадою та Великою Британією зараз дуже слабенькі і введовзі Канаду вважатиме з Великою Британією лише література і торгівля.

Ліберальний посол домініяльного парламенту з полудневого Вінніпегу Дж. Т. Торсон, дебатуючи в парламенті, сказав, що для того, щоб здійснився об'єднання імперійальної конференції, Канада мусить дістати такі права:

- 1. Канада повинна бути звільнена від контролю й зверхности британського парламенту.
2. Канадський парламент повинен мати право переводити екстеріторіальні закони (про свої відносини з іншими країнами).
3. Канада повинна мати повне право керувати своїми законами після своїх бажань і заборонити звертатися до Приві Кависія (королівської ради в Лондоні).
4. Канада повинна мати право виправляти свою конституцію без зголошення до британського парламенту.
Це говорять видатний ліберал, професор Торсон, знаток законів конституції.

Робітничий посол, Вудсворт, сказав, що після теперішніх законів канадський горожанин перестає ним бути, коли він від'їхав три милі від берегів Канади в дорозі до Австралії. Він тоді стає британським горожанином, отже домагається усунення цієї нерівності.

Е. Дж. Гарланд, фармерський посол з Бов Ривер, Алта, сказав, що Канада бореться за самостійність ще з перед часів конфедерації.

Такою мовою заговорили тепер канадська буржуазія, мовою, за яку кілька років тому назад зробили-б зрадником держави того, хто нею говорив би.

Тимчасом в буржуазних колах Англії неспокій. Там бояться, що отак можна Канаду втратити взагалі й то ще й на користь Злучених Держав. Редактор і властитель газети “Спектатор”, Евелін Вренч, помістив статтю в газеті “Таймс”, найбільшій буржуазній газеті в Англії, в якій каже, що протягом десяти літ Канаду заберуть Злучені Держави. Він заявляє, що йому це сказав видатний Канадський, який знає, що говорить. Щоб врятувати Канаду для Великої Британії, Вренч радить, щоб прем'єр Великої Британії перебрав всю справу еміграції з Великої Британії до Канади з рук домінії й віддав її в руки пів тузина найвидатніших людей Англії з інструкціями, як треба розпреділяти еміграцію по цілій імперії. Є це не власна ідея Вренча, але генерала салвейшен армії Бута. Обидва ці “державні мужі” кажуть, що Англія витрачає мільони фунтів стерлінгів на допомогу безробітним і було-б багато ліпше, коли-б за ці гроші ввезти безробітних з Англії до домінії. Цим було-б убито два зайці: і безробітних можна спекатися з Англії й забезпечити за Великою Британією вірність домінії. Ми не подаємо тут своїх міркувань про це справи, лише зазначимо, що поки буржуазія доміній шукає виходу на самостійний шлях, англійській буржуазії не спиться спокійно. В слідоучому числі “У.Р.В.” ми вмістимо по цьому питанню дуже цікаву статтю з харківського “Комуниста”.

“ЧИ НЕ ТОЙ ТО МИКИТА, ЩО ЗАДРИПАНА СВІТА”.

Шаповал Микита вже в Нью Йорку. Приччавал слідом за Керенським. З меншою допомогою й зовсім без сенсації для Американців (бо не належить до “пануючої нації”), але все-ж таки приїхав Микита.

Чого приїхав Микита до Америки? Бо дійшло в Празі до того, що “ані сюди Микито, ані туди Микито”. Дим про скорий упадок радянської влади розвивався, “батько” Масарик, перестав виплачувати “подушне” й “великий український діяч” остався без діяльності. Бездіяльний діяч! Положення чисто есерівське.

Але, як то кажуть: “як бог не попусти, то свиня не з'їсть”. Примадрував до Праги “на відвідни роліни” Мирослав Січинський. Також діяч, але з таким широким полем діяльності, що нічого на нему відіти не може. І Мирослав з Микитою рада в раду — вранді “Плюнь, Микито, на хвіст Масарикові й мандруй в Америку. Я, Мирослав, буду мирславити, ти будеш микитити, а дурні найдуться — проживем”.

Примандрував Микита до Нью Йорку й зараз-же, дав “першу публичну лекцію”. А публіка-ж в Нью Йорку чисельна, чисельна. Крім того Нью Йорк має ще й “окрестності”, для якого і яких, читаємо в російській газеті, “Русский Голос” — з рамені “Товарищества им. М. Драгомірова” “известный украинский писатель и деятель М. Ю. Шаповал будет говорить первый раз в Америке про десятилетие великой революции на Украине”.

Прочитавши це оголошення, не так здивувала нас “перша лекція” Шаповала, як оте товариш упадок радянської влади розвивався, “батько” Масарик, перестав виплачувати “подушне” й “великий український діяч” остався без діяльності. Бездіяльний діяч! Положення чисто есерівське.

Та, як довідуються з преси, навіть “сам “генерал-губернатор” Драгоміров не зробив сенсації для Шаповала. На його “першій лекції”, в салі, що вміщав півтори тисячі осіб, було присутних 82 особи.

Бо знають люде, що це той самий есерівський Микита, бандит Петроградський якого задрипана свита.

ВОЛОДИМИР ПЕТРОВИЧ ЗАТОНСЬКИЙ.

На недавньому пленумі Ц.К. Компартії України т. В. Затонського обрано головою Центрального Контрольного Комісії Компартії, а пізніше ВУЦВК признав т. Затонського на Народнього Комісара Робітничо-Селянської Інспекції.

В. П. ЗАТОНСЬКИЙ. Народий Комісар Робітничо-Селянської Інспекції УС.Р.Р.

Затонський Володимир Петрович народився 1888 року на Поділлі, в родині сільсько-го інтелігента. Не зважаючи на тяжкий стан батька, йому пошастило скінчити кам'яницьку гімназію, а далі — фізико-математичний факультет київського університету. Двічі т. Затонського викладали з університету за участь у революційному русі, проте 1912 року він скінчив його.

1913 року т. Затонського запрошено на кафедру фізики до Київського Політехнічного Інституту. Проте недовго залишався т. Затонський серед педагогів вищої школи. Бувши з 1905 року в організації РСДРП, т. Затонський перед людновою революцією вступає до партії більшовиків і цілком віддається революційній роботі. За царату т. Затонського кілька разів арештували: під час Жовтневої революції він бере активну участь у революційних подіях: його висували на відповідальні пости. В листопаді 1917 року т. Затонського обрано до складу першого радянського уряду України, як народного секретаря в справах освіти. В січні 1918 року, т. Затонський, як член Раднаркому РСФРР, бере участь у виданню декрету про організацію Червоної армії. 1918 року він стоїть на чолі повстанських частин, що борилися проти Скоропадського й Петлюри. Цього-ж 1918 року т. Затонський входить до складу уряду УСРР, як нарком освіти. 1919 року т. Затонський у складі Всеукраїнського Ревкому, і тут він бере активну участь у військовій боротьбі проти Денікіна, як член Реввійськрази XII. армії.

1920 року, під час війни з Польщею, т. Затонський був за голову Галицького Ревкому. В 1920 — 1921 р. т. Затонський бере активну участь у знищенню бандитизму на Україні. 1921 року, під час кронштадського повстання, він був активним учасником боротьби за Кронштадт.

Коли країна перейшла до мирного будівництва 1922 року, т. Затонський — голова Вукопсіїліки. 1923 року його призначають на Наркома Освіти України, а через рік він знову повертається до військової роботи і його призначають на

ГОЛОВА ПРАВЛІННЯ ДНІПРЕЛЬСТАНУ ТОВ. Е. І. КВІРИНГ.

Найбільше будівництво в Радянському Союзі, яке тепер починається, це будівництво великої гідроелектричної стачі на Дніпрових порогах. Ми вже кілька разів писали про це в “Укр. Роб. Вістях”.

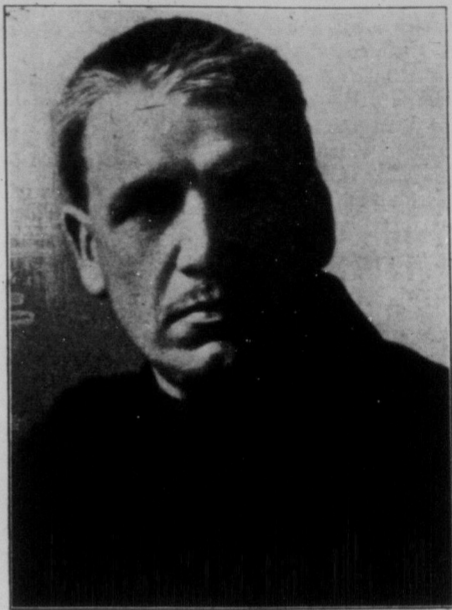
члена Реввійськрази Української Військової Округи.

Тов. Затонський — член ВУЦВК всіх складів, член президії ВУЦВК, член президії Союзного ЦВК, член Ради Національностей. 1918 року його вибирають на члена Ц.К. К.П. (б)У., яким він залишається й досі.

Дев'ятий всеукраїнський з'їзд КП(б)У вибирає тов. Затонського на секретаря Ц.К. К.П. (б)У. і на члена Політбюро.

За його провідну роботу в Червоній армії його нагороджено орденом Черв. Прапору.

Плян електрофікації, затверджений у 1921 році, як виявився реальний. За другим п'ятиріччям, виходить, буде виконано вчасно весь намечений десятирічний план електрофікації країни і це подвоєє чи-

Е. І. КВІРИНГ, голова правління Дніпрельстану.

Головою правління цілого цього будівництва назначено т. Е. І. Квірінга, одного з організаторів Комуністичної Партії (б)України та її догочасного генерального секретаря. Останніми часами т. Квірінга було переведено на відповідальне становище до союзного уряду, а тепер призначено головою правління по будівництву Дніпрельстану.

На пленумі Ц.К. Комуністичної Партії (б) України в Харкові т. Квірінг виступив з широким докладом про Дніпрельстан і заявив, що “Дніпрельстан входить до 10-тирічного плану електрофікації нашої країни, ухваленого ще в 1921 році. Той факт, що ми починаємо будувати дніпровську стачію у цій році, дає певність, що будівництво цієї стачі закінчиться протягом призначеного за планом електрофікації країни, себ-то до осені 1931 року.

сло кіловат, що є в нашій країні. Загальна вартість Дніпрельстану визначається сумою 115 до 130 мільонів карбованців. Коли б ми збудували тепер тільки малий Дніпрельстан, енергія кіловат години коштувала-б 1 копійку. А коли буде збудовано всю стачію (350,000 кіньських сил), ця енергія коштуватиме пів копійки. Ця вартість енергії на багато дешевша від найдешевшої енергії в Америці. Така велика перевага має величезне значення в розвитку нашої промисловости. Навколо Дніпрельстану доведеться спорудити заводи і таку промисловість, що дасть нам змогу в цілій низці виробництв стати на власні ноги, досягнувши незалежности від закордонного ринку.

Навколо Дніпрельстану буде споруджено алюмінієвий, феро-марганцевий та металургійні заводи”.

СКАЛКИ ЖИТТЯ.

Ще про собаче життя.

В Парижі, в ділянці Сент Огюстен, відкрито інститут собачої краси. Доктор Мері, директор цього собачого інституту, так його улаштував: в сімх кімнатах того інституту поставлені невеликі ванни з гарячою й холодною водою, парові апарати для осушування собак після того, як скупаються.

Тут-же собачий “барбер” з нагрітими інструментами для закручування собачої шерсті, ветеринар і манекерістка, яка обрізує й малює собачі нігтики. Платяні за обслуговування залежить від росту собаки: великому собаці і з довгою шерстю, ця процедура обходиться дорожше, ніж маленькому.

З першого дня відкриття “інституту” він мав так багато собачих відвідувачів, що пізніше прибувши собачкам прийшлося записуватися й чекати черги аж кілька днів (не на вулиці, але в панських домах).

Недавно ми подавали про готель-госпіталь для собак в

Англії. Як бачимо, то в капіталістичних країнах відбувається собача стабілізація.

Панська репутація мяхша.

Пан Драчковський часто казав карати своїх слуг нагами по грішному тілі.

Пришла воля. Слуги рішили відлатитися панові. Зібравшись разом, вони стягнули з пана штани й висипали йому півкоти гарячих.

Пан заскаржив слуг, але не бажавши, щоб справа набирала широкого розголосу, бо це пошкодило-б його репутації, він попросив голову поліції закликати тих, що його били й тут зібрати їх “до громади”.

Поліція пояснює слугам-селянам: — Зрозумійте, пядлюки, що тут не лише в тім справа, що ви пана били, але в тім, що ви ушкодили панову репутацію. Переглянувшись оскаржені між собою і наразі старий чоловік, тримаючи в руках шапку, заговорив переконуючо: — Воно, пане, правда, що панська репутація не така

тверда, як у нашого брата... Але я ручу вам, що вона до місяця у пана загоріється. Мачайте, пане пір в оливу й мастить пару раз на день свою репутацію, то скоріше загоріється.

“СНЕП ШАТС”.

“ЗРАДНИК”.

Вчепилося до мене кільках “патріотів” і давай збирати до громади.

Я про Китай, а вони про Москву.

— Стинають голови робітникам, — кажу їм, — це такі варварські методи мурдуння, якого цивілізований світ не памятає. Проти такого варварського терору повинні повстати всі чесні робітники.

— Що нас Китай обходить, — сказав один трясучись.

— Якто що? — питаю.

— Нічого. Це не наша справа.

— А хіба ви не робітник?

Хіба не належите до тої самої повеновної робітничої класи, що й китайські робітники? Хіба ви не відчуваєте їхнього болю? Біль китайських робітників, це мій біль, це біль всієї робітничої класи.

— Ви все за Москвою тягнете.

— Зараз я про Москву не думую. Говорю про Шангай, а не про Москву.

— Ви всі зрадники.

— І я зрадник.

— Так і ви також зрадник.

— Московський наймит, — додав другий.

— Все виступає проти українського народу, — додав третій.

— Ану, докажіть мені хоч одним словом, коли ми вступали, чи виступаємо проти українського народу, народу працюючого?

— Завжди.

— Як то завжди?

— А “Фікція нації”?

— Що-ж там є у тії “Фікції нації”?

— Там каже, що нема України.

— Ану покажіть мені.

— Та... — Вам такої дурниці хтось написав, а самі ви навіть не читали тої книжки. В згаданій книжці нема ніякого заперення, що України нема. “Фікція нації”, — це теоретична розвідка, опера на словах ріжних вчених. Коли там говориться про нації, то говориться загально про всі нації, а не про одну націю.

— Хай воно буде й так, але ви все таки виступаєте проти свого.

— Де-ж докази?

— Або, все виступає проти... проти наших адвокатів і проти...

— Ми виступаємо проти всіх тих, що з ворогами працюють. Адвокати і інші українські “діячі”, які стоять проти нас, не є ще цілий український народ. Більшість українського народу, — це біді селяне і робітники і ми з цєю більшістю. А ви, чи свідомо чи не свідомо, такі в дійсности виступаєте проти українського народу.

Згайняйте у т. зв. “наrodní” газети, а там побачите повно лажок та прокльонів на вільну й самостійну робітничо-селянську Україну. “Наші” адвокати та редактори не люблять України “без хлопів і панів”.

“Патріоти” повнували голови і оставили мене в спокою. Але я ще довго думав самий. Пригадав собі, як я від вісім років свого життя працював на панських лані, як моя мати носила обід за мною цілим днями та по всіх ланах. В Канаді те саме. Працюю поверх двадцять років в найтяжчих роботах, а як-би так захоплював, то не маю зложеного навіть на один тиждень. Пани ніколи не роблять, їзять по світі. Я не хочу їздити, а хочу лише жити за свою тяжку працю і лише за це мене називають “зрадником” свого народу.

Драпка.

Товариші! Відновляйте передлату на “Українські Робітничі Вісті”!

В КРАТНІ НЕВОЛІ І СЛІЗ.

ВИЧЕ СКЛИКАНЕ УНДОВЦІАМИ ПРОТИ УНДО.

Львівська "Рада" наводить цікавий приклад того, як вороже ставиться українська людність до УНДО, яке, проте, намається говорити іменем цієї людності.

Дня 6. лютого в Гаях коло Львова, повідомляє "Рада", урядові склали віче. На віче зібралася, головню, седіане околиці село. Коли віче відкрив унівський діяч, а іншого унівця запросив на голову, зібрання рішучо запроотестувало. На салі почулися голоси: "Геть з УНДО-м", "Геть з угодвцями", "досить нам вашого опікуництва".

Зібрання, нарешті, обрало само собі президію, яка й провадила збори. Замість передбаченої ініціаторами зборів агітації за УНДО, де-хто з присутніх пояснив зібранню шкідливість угодвської політики УНДО. Унівський референт, побачивши настрої маси, заявив, що він не бере унівської партії в оборону, а тільки захищає всіх до організації, хочби і в інших українських партіях.

Наприкінці віче односторонньо ухвалило резолюції, скеровані проти політики УНДО.

ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКЕ ПОРОЗУМІННЯ.

Справа польсько-українського порозуміння стає з кожним днем актуальніша. Табор Півсудського за всяку ціну бажає-би зробити вилом в українському таборі, аби когось

перетягнути на свою сторону, а тим самим розбити проти-польський фронт. Появляються на сторінках бельведерської преси голоси в справі урегулювання польсько-українських відносин, а львівський орган Півсудського "Дзєннік Льво-вскі" розписав анкету на тему, якими шляхами треба стреміти до польсько-українського порозуміння. В анкеті беруть участь здебільша поляки, але забрали голос також Українці.

Згадати годиться голос д-ра Окунєвського. Др. Окунєвський, колишній парламентарний посол, член УНДО, в останніх часах не укривав своїх угодвчих тенденцій. Не відкидаючи шляхів порозуміння, др. Окунєвський намається виказати помилковість методів польського уряду у відношенню до України. Між іншим каже: "Як би сьогодні зачала ся якась зовнішня війна і український хлоп не боявся, що завтра верне Польща, то українського хлопця не було би по по стороні Польщі. Поляки вмовляють у себе, що за яких 25 років завдяки жандармів і шкору вже не буде України". Окунєвський вказує на Радянський Союз, який росте та еднається з Далеким Сходом і питається: "Що буде? Що перед цією силою Сходу не остоїть Польща, це не улягає ніякому сумніви, хоча-б вона була обєднана з Румунією".

Свої виводи Окунєвський закінчує тим, що зєднанізолювання України не приведе ні до чого.

НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

УКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЯ НАУК ПРО ДНІПРЕЛЬСТАН.

При Українській Академії Наук утворено спеціальну комісію для сприяння Дніпрельстанові. На останньому засіданню цієї комісії доповідь зробив акад. М. С. Грушевський, після якої було ухвалено, що комісії — історії степової України, найновішої історії України, культурно-історична, історичної письменності та науково-дослідна катедра історії України протягом ближніх років повинні перевести обслідування Дніпрельстану. Це обслідування полягатиме в описові та фотографуванні історичних місцевостей, збиранню писаних і устних матеріялів про минувшину (до кінця 18. століття, а пізніше про колонізацію, економічні й побутові умови то-що).

ВИЗНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ВЧЕНИХ.

Науково-дослідна праця українських вчених знаходить собі визнання й серед вчених суміжних та й далеких країн. Українську Академію Наук недовго повідомлено з Москви, що "Общество любителей естествознания, антропологии и этнографии" вибрало академіка П. А. Тутковського за його численні цінні праці з геології й палеонтології своїм почесним членом. Це пошана не тільки до українського академіка, а й до праці Української Академії Наук, що існує тільки 8 років.

Відомий еспанський вчений професор М. Фаукр-і-Санс запросив ак. П. А. Тутковського надіслати свою біографію, портрета та спис праць для включення в величезній еспанській енциклопедії.

ЩО ЦИФРИ ГОВОРЯТЬ.

Жертви милоха війни.

Ирл Гейт, бувший британський командант на західнім фронті, сказав 14. грудня м. р. таке на вічу в Гаслєгові:

В наслідок великої війни 300,000 дітей в Британії втратило батьків.

160,000 жінок втратило чоловіків.

39,000 жовнівів втратило ноги або руки або одно і друге.

2,100 осіб стратили очі.

6,166 осіб стратили розум.

42,374 осіб дістали сухоти.

4,063 осіб дістали падачку.

30,000 осіб оглухло.

8,791 осіб знаходиться ще тепер в шпиталях.

600,000 жовнівів ще тепер без заняття.

Це стільки в самій Англії.

Оборот і зарібок.

За місяць січень цього року канадські банки зробили \$1,280,258,299 обороту... не дїставши в голову завороту.

А фірма Моргана в Злчєних Державах заробила минулого року \$458,124,000. По скільки годин на день працював Морган і його фірма-ни, щоб заробити ці гроші, про це статистика не каже.

В Злчєних Державах люде, що купили автомобілі на виплат, винні капіталістичним фірмам \$1,378,000,000.

Воювала — а тепер плати.

Протягом 62-ох років Франція має виплатити Злчє. Державам \$4,025,000,000 (чотири мільярди двадцять п'ять мільонів доларів) доугу.

Секрет цієї сплати полягає в тому, що ці гроші мають бути зєртї прямими й посереднім податками з француських робітників і виплачені американо-капіталістам.

Це називається — "Франція має виплатити Злчєним Державам".

"Трудами праведними" набув палати каміні.

Двадцять літ тому назад Від'ям Фокс, маючи \$1,600, вирентував в Брукліні (Ню Йорк) мунівг кічерс театру, який мав 146 кічерс, купив за \$20 секунд-генд п'яно й почав бізнес.

В березні ц. р. Від'ям Фокс купив "Роксі" театр в Ню Йорку за \$15,000,000 й розпочинає будову та купування ще кільканайцять подібних театрів.

А все то труди праведні. А все то ті 25 чи 50 центівки, що їх несе робітник чи робітниця до театру, щоб хоч "трішки розвеселити своє життя".

Почаючи в них "нові надії на сходи Європи для справи союзників". А того самого дня делегати Центральної Ради переходили демаркаційну лінію на фронті. Вони в своїх інструкціях не мали нічого, що нагадувало антантофільські заяви Винниченка від 30. грудня, а їхали підписувати справжній мир з центральними державами...

Дня 3. січня Табуї звернувся офіційним листом до Шульги-на: "Маю честь подати до відома урядові Української Республіки, що уряд Французької Республіки признає мене на комісаря Французької Республіки. Отже, прошу вас повідомити мене, в який день і в котрій годині я міг-би зробити вродисту візиту голові уряду для офіційної репрезентації".

Візита ця відбулася другого дня 4. січня на Інститутській вулиці число 40, де урядували Винниченко. Табуї з'явився в оточенні членів французької гійської мсії, а разом з Винниченком був Шульгин, Галіп, Антонович і інші члени українського уряду. Після заяви Табуї, що за рік свого перебування на Україні він "мав змогу констатувати всі зусилля Української Республіки, щоб утворити й зорганізувати духовні та матеріальні сили, по-

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

66. РОКОВИНИ СМЕРТІ Т. ШЕВЧЕНКА.

Медисин Гет, Алта.

В неділю, 20. березня ц. р., в УРД в Медисин Гет відбувся концерт-мітинг з нагоди 66-их роковин смерті незабутнього поета Тараса Шевченка.

Публіки було поважне число. Коли підніслася куртина, на сцені від'явилася портрет Т. Шевченка, прикритий білим килимом. Мішаний хор і діточа мандолина оркестра стояли на поготіві, чекаючи, поки фотографіст не зніє фотографію. Всі були вдявлені з цього святочного настрою, а найбільше діти, які грають на мандолинах.

Голова концерт-мітінгу, т. М. Кадьяк, вкоротіі пояснив присутнім зміст свята й сказав, чому ми шануємо пам'ять Т. Шевченка.

Після цього мішаний хор і мандолина діточа оркестра під упрароку учителя відіспівали "Інтернаціонал" і "Заповіт". Далі слідували декламації старших і дітей та музичні твори, які виконували діточа оркестра і мішаний хор. Виконавці досить вдоволено виконували свої твори, за що публіка за кожним виступом нагороджувала їх гучними оплесками.

В половині концерту виступили Н. Кінні з рефератом, в яким перелювали біографію Т. Шевченка і широко пояснив значіння його поетичної творчості.

На закінчення мішаний хор і діточа мандолина оркестра відіспівали "Інтернаціонал". Концерт вивідався вдоволено, а то по тія причин, що наш учитель докладав всіх своїх сил, щоб праця в нашому відрідді мала успіхи на освітньому і відріддівському полі.

Робкор.

КОНЦЕРТ Т. ШЕВЧЕНКА.

Веланд, Онт.

Стараном Драмспігуртка при відділі ТУРФДІМ в Веланд, Онт. відіграно дня 12-го березня 1927 р. в Українським Роб. Домі представлення в 3. діях п. н. "Тарас Шевченко", яку написав П. Слабожанський.

Штука вірно малює життя Т. Шевченка і легка до грания й на найменшій сцені.

Що до самої гри, то виконавці роль не лише грали, але й виконували. Але користі з них ми не маємо такої, якби ми мали їх шукати в робітничого життя.

Ми не повинні звертати уваги на це, що дехто має на представленням тільки той шукати, щоб посміятися. Ми повинні грати шукати, які нас бачить загартували-б, а наших глядачів виконували-б. Не забуваймо, що які штуки будемо грати, так розуміння буде наших глядачів. Театральне мистецтво є важним чинником у виконанню робітничої класи. Подумаймо, якби ми відіграли тільки штуки і робітничого життя, що ми вже відіграли будьяких, то ми інші краше стояли-б.

Пару років назад ми не мали багато шук і робітничого життя, але інші іх є вже досить, щоб задовольнити Драмгурток на провінції.

В суботу, 19-го березня, ц. р.

відіграно драму на 5 дія п. н. "Батькова Казка". Штука досить гарна, але також належить до перестараних. Цього автора (і Тобієвича) є краші штуки, такі як "Сьута", "Бурака" й інші.

В неділю, 20. березня відбувся концерт-мітинг, присвячений шануванню 66-их роковин смерті нашого генія — Т. Шевченка.

Свято відігра т. Гулька й проголо-син, що хор відіспівав в супроводі діточої мандолинової оркестри "Заповіт" (муз. Вербського). Як підніслася куртина, то на сцені від'явилася Т. Шевченка удекорований чорночервоними лентами. Всі присутні ви-схвалили стовні "Заповіт" і "Інтернаціонал". Далше слідували декламації й дуети й твори Шевченка.

На павзі т. Сьук вивологив реферат про життя й творчість Т. Шевченка.

Далше хор відіспівав "Ой, з-за горі камінь", "Червоний Прапор" і "Марсельезу". Спонування нашого поета "не злим, тихим словом", всі присутні розійшлися домів.

Даніло.

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ОСВІТНЯ ПРАЦЯ У ВІДІЛАХ ТУРФДІМ.

Вейн, Алта.

Оцінюючи дотеперішні успіхи зорганізованих робітників у Вейн, Алта на організаційно-освітньому полі, можна сміло сказати, що в короткій часі ця місцевість стане на рівні з іншими місцевостями, в яких культурно-освітню працю започатковано вже давніше — розуміється під умовами, що товариші й надалі працуватимуть так щиро.

Не думаю нікого хвалити незаслужено, але за цей короткий час своєї організаційної праці наш робітничий гурток osiąгнув дійсно великі успіхи.

Наперше, засновано тут відділ Р.З.Т. в осени 1926 р., в чому допоміг організатор т. Клібановський. Зразу був цей відділ дуже членим, але звертаючи на це уваги, колеги відділу звільнили до енергійної праці, щоб започаткувати діло продовжити з успіхом.

Зараз після віділаду т. організатора завдякує тут організаційний комітет, який зайнявся широким організаційно-освітньою працею у відділі. Результації цієї праці по 5-ох місяцях були такі, що слабкий відділ Р.З.Т. зріс своїм числом до 68 членів, а окрім того в нас вже зав'язано й відділ ТУРФДІМ, до якого вписалось на початку 20 членів.

Просвітня праця.

Просвітня праця ведеться в нас в цей спосіб, що майже кожної неділі відбуваються зібрання, на яких обговорюються різні питання робітничого вивологива руху й організаційно-освітньої праці.

Слід зазначити, що дотепер у нас нема ніякої кніж в ніякому політичному руху, одначе гурток товаришів з наших відділів започаткував уже досить енергійну пропаганду за створення кніж. Дотеперішні успіхи є малі, але все-ж такий цей гурток товаришів ідемпіє більш відіти наступити членів Ю.М.Ф. Америки, які намагалися пошесть тунтешкі майнери під диктатуру Луїса, що одначе їм не вдалось.

Найбільшою перешкодою в створенню М.В.О. в Канаді є інтелектуальність англо-саксонських робітників, які відносяться пасивно до робітничого руху і не в міють розрізківати, хто їм порог, а хто приятель.

Всі ці робітники — а їх велика біль-

шість — є дуже дивовітні й витривалі, — але, як сказав наш пок. Ленін, нема в них революційності.

Але приїде час і на них, що в воєні зрозуміють своє місце й свої завдання супроти своєї класи і в цім напрямі наш малий гурток товаришів працюватиме зевпняно.

Найкращим засобом для пропаганди були в нас святкування пролетарських свят. За короткий час в нас відікатковано досі роковини Жовтневої Революції, смерті Леніна, галицьких революціонерів — Мельничука, Шеремети й Цепка, смерті Т. Шевченка і свято Міжнародного дня жінок-робітниць.

Зближається час, коли майни перестануть працювати й багато робітників розідуться з Вейн, але ті товариші, що остануть на місці, з певністю не перестануть працювати для організації й через літо.

Працьомі-ж, товариші, завзяте й невпинно, бо перада належить до тих, що доше витривають.

Неоло.

"РОДИНА ШЦТКАРІВ".

Лібан, Ман.

Перший раз, відколи зорганізовано драмгурток при відділі ТУРФДІМ в Лібан, дня 5. березня відіграно представлення "Родина Шцткарів" під проводом т-ки Азамбєць, яка веде діточу школу при цьому відділі.

Представлення відіграно добре помімо того, що декотрі аматори вступали на сцену перший раз в своїй життю. Сала була так заповнена, що багато людей мусило стояти під час представлення. Однак всі розійшлися домів задоволені. Це є доказом того, що товариші й довірники при згаданім відділі працюють щиро і завзяте над своєю освітленою.

Було-би гарно, коли-б і в інших місцевостях, де дотепер ще нема таких товаришів, вони завязувалися і зачали культурно-освітню працю.

С. К.—р.

ГАЛИЦЬКІ СЕЛЯНЕ ЛУПАЮТЬ СКАЛУ ТЕМНОТІ.

Вєст Форт Вїям, Онт.

В 1925 році сьвідоміі селяне в селі Турлічу, борщівського повіту, задумали збудувати собі дім, в котрім мали-б де зорганізуватись і вчитись, як полішити свою долю.

Однак серед обставин, в яких вони знаходилися, й думки не можна було покладати на будову дому; тому вони зараз звернулися до нас, односельчан в Вєст Форті, щоб ми їм помагаи в цій будові.

Ми, відчуваючи їхню тяжке положення, звільсь серйозно за справу і зібтали між собою поважну суму гроша, котру вислали своїм братам на будову дому в Турлічу.

Коли дім був на укінченню, унівська братія не спала, а закусувала зуби, щоби дім загарбати в свої куки.

Але наші товариші не падали духом. Вони стали око в око зі своєю ворогати і по дев'ять-місячний боротьбі, піл відітків з сьла, а дім остався в руках наших товаришів, котрі чесно і сьвідмо борються за вілью поневоленого народа.

Наш обовязок спонує нас щими кількома радками проголосити в нашій робітничій пресі на канадських континенті, що ми емпішно з допомо-гою наших братів в Галичині і бажаємо їм витривалості в їхній боротьбі з чорною реакцією польської шляхти та її українських патріотичних прсудуванням.

Боротьба росте, бо коли започатковано будову дому, було всего 30 членів, а коли збудували дім і поча-

лись в нему праця, зараз нараховується пошехр 200 членів.

Я прошу редакцію "У.Р.В." помістити в нашій пресі жертводати, котрі дали свої запрошований центи на будову дому в Турлічу, щоби вони знали на що сладили, і де їх гроші пішли.

Жертвували слідуочі товариші й товаришки: П. Чєсєсок \$35.00; по \$31.00: М. Вєйгер і І. Михайлюк; П. Гуляк \$30.00; Т. Паскальський \$28.00; О. Боднар \$25.00; В. Чєсєсок \$20.00; по \$15.00: М. Каськів і О. Пашуцк; по \$10.00: Я. Івах, Г. Гаврилюк, І. Балабух, М. Цюпій, О. Вейтків, М. \$5.00: М. Чєсєсок, С. Галота, С. Дзвїняцький, М. Готулак, П. Конфолла, К. Котуг, П. Равлак, К. Кравчук, М. Козар, П. Равлак, М. Шімків, В. Конфолла; В. Стєльмак \$3.00; І. Григорук 50 ц. Разом зібрано всіх грошей \$343.50.

Оплата послані грошей \$13.50; до краю висладо \$330.00.

Честь і подяка всім жертводачам! П. Чєсєсок.

ПОДЯКА

односельчанам і прихильникам читальниці Просвіт в селі Дерєвці, повіт Терєбовля.

На наш поклик, щоб односельчане села Дерєвці зложили жертви на читальниці Просвіт свої жертви:

Т. Пуль \$10.00; по \$5.00: К. Сєрафін, П. Сольник, К. Кравчук, І. Шкурта, П. Шкурта; по \$3.00: К. Григорук, П. Збарюцк; по \$2.00: Ф. Лєсовський, М. Прус, П. Польовий, К. Назар, М. Вур-зяк, І. Стєпанів, І. Прус, Д. Марінів, В. Мороз, Д. Тихоза, Ф. Марінів, І. Шмєнський, С. Мороз, Д. Палатор, В. Кривець, В. Голомєцький, К. Буняцький, А. Камітурга \$1.25; по \$1.00: І. Стєпанів, В. Гіканий, П. Гіканий, П. Чайковський, І. Куєтра, М. Галай, А. Кіндратюк, К. Сємко, Д. Дєус, П. Пєтул, І. Микитишин, І. Стєльмашук, С. Бурий, Р. Равлак, М. Пигоня, І. Вовчук, М. Дзвїняцький, М. Бурий, М. Чирний, М. Голант, А. Попіль, Г. Лєвський, І. Шєрафін, І. Гаврилюк, С. Панас, М. Гаврилюк (Марінів), Г. Гуцула, М. Збарюцк, Т. Збарюцк; К. Буняцький; по 50 ц.: Т. Ковалішин, В. Сафрін (Єрєв), В. Луцчиний, Ф. Польовий, П. Крутєсевич, І. Крижановський, М. Татари, Т. Григорук, П. Стєпанів, І. Козловський, П. Шєрафєнєч; по 25 ц.: Д. Габрула, А. Мєхєта, В. Покуляк, І. Даньбіла, І. Пилипук, А. Лєзєчко, С. Кориковий, Ф. Оєро, Ф. Волос, С. Мішан. Разом \$112.25.

Роскоди: Висилка грошей \$2.15; дрібні роскоди \$1.45; разом \$3.60. До краю висладо 108.00. В касі ліщино-є 65 ц.

Хто ще хотів-би причинитись своєю жертвою до збудження цієї освітньо-культурної інститутів в Дерєвці, хай засяєє її на руки нашого комітєта.

За комітєт: Кость Сєрафїм, голова; П. Сольник, скарбник; К. Григорук, контролєр.

Адреса: 693 McPhillips St. Winnipeg, Man.

УВАГА, ЛЕТЕРИДЖ І ОКОЛИЦІ!

Стараном драмгуртка при відділі ТУРФДІМ в Летербридж, Алта. відіграється в суботу, 9. квітня 1927 р. в Укр. Роб. Домі славу драму т. М. Ірлана на 4 дія п. н.

"РОДИНА ШЦТКАРІВ"

Ця драма представляє страшну трагедію в часі світової війни. Задєтясь, нема другого драматичного твору, щоби був такій популярним між працюючими масами, як цей. Робітничий й робітничий Лєтєрридж і околиці обовязково повинні використати цю нагоду і прийти та побачити цю сьильно зворухочую драму.

ІЛКО БОРЩАК.

ЯК ЦЕНТРАЛЬНА РАДА ЗАКЛЮЧУВАЛА БЕРЕСТЕЙСЬКИЙ МИР.

(Продовження.)

"Копію-ж цієї телеграми Сєнт-Олер прохав передати Галіпіві. Частина цієї телеграми переходила радянській організації на румунському фронті і зміст її звянує в петроградських "Звєстїях". Ну-лає, що перебував у Петрограді, дав з приводу цього пояснення, що він за це не відповідає, а що акцію на Україні провадить французька мсія в Румунії. Цим поясненням французький уряд хотів виправдати ворожу своєму суттю акцію проти петроградського уряду, з яким не був все-ж у стані війни.

Телеграму Сєнт-Олера Табуї передав Винниченкові, який 30. грудня вродчесто подав зміст Центральної Ради підчас засідання, додаючи, що це є велика історична подія і підкрєсливши, що першою визнає Україну Франція.

Обіцянки Клемансо зворушили Винниченка на стільки, що цього разу він не згадав уже про те, що Україна за вся-

ку ціну замириється, а навпаки виявив глибоке задоволення з приводу декларації Пісона в палаті послів і вихвалював Францію — "найбільшу націю в світі". Він заявив ще більше, а власне — "що Україна докладатиме всіх сил, щоб зорганізувати в Росії уряд, здатний у цілковитому контакті з союзниками osiąгнути справедливого й трівкого миру".

Словом, на цьому засіданню Винниченко повторив антантську формулу миру, яку кілька днів тому антантські уряди передали, відіповідаючи на пропозицію Ради Народніх Комісарів що до загального миру. Слова Винниченкові про "уряд в Росії" треба звязати з тодішніми єсерівськими проектами створити в Києві уряд для цілої Росії, уряд, ясно, антрадянський. Очі заяви, що їх передав до Парижу Табуї з своїми оптимістичними коментарями, це більше показали Парижєві, це більше показали Парижєві, що Україна ще далека від підписання миру. 31. грудня "Тан" надзвичайно прихильно коментував заяви Винниченка, вба-

чаючи в них "нові надії на сходи Європи для справи союзників". Табуї додав: "Я вам приношу безумовне запевнення в тім, що Франція, яка перша робить цей урочистий жєст, підтримує всіми силами своїми моральними й матеріальними всі зусилля, які робитиме Українська Республіка, щоб їти тим шляхом, які намітили собі союзники і яким вони надалі непохитно йтимуць у повній свідомості свого права й своєю обовязку перед демократією всього світу й людства".

У своїй відповіді (ці промо-ви відруковано в "Новій Раді" ч. 217, 1917 року і передруковано в праці О. Шульгина "Політика", Київ 1918

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА ЗА ПЕРШИЙ КВАРТАЛ 1927 РОКУ.

Table with financial data for the first quarter of 1927, including sections for 'ПРИХОДИ' (Income) and 'РОСХОДИ' (Expenses) with various sub-sections like 'Січень', 'Лютий', 'Березень'.

Table with financial data for the first quarter of 1927, including sections for 'ПРИХОДИ' (Income) and 'РОСХОДИ' (Expenses) with various sub-sections like 'Січень', 'Лютий', 'Березень'.

ВСІ НА МАСОВИЙ МІТІНГ! СТАРАННЯМ ВІДДІЛУ РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА У ВІННІПЕГУ... В НЕДІЛЮ, 10. КВІТНЯ 1927 РОКУ... ВІДБУДЕТЬСЯ... ВІДПОВІДЬ НА ЗАПИТАННЯ

Table with financial data for the second quarter of 1927, including sections for 'ПРИХОДИ' (Income) and 'РОСХОДИ' (Expenses) with various sub-sections like 'Січень', 'Лютий', 'Березень'.

"ДЕРЖИСЬ ШАПКА", БО ЙДЕ "БАТЬКОВА КАЗКА"! СТАРАННЯМ ДРАМСПІВГУРТКА ПРИ ВІДДІЛІ ТОВАРИСТВА УКР. РОБ.-ФАРМ. ДІМ У ВІННІПЕГУ... В СУБОТУ, 9. КВІТНЯ 1927 РОКУ... В УКР. РОБ. ДОМІ В ВІННІПЕГУ... БАТЬКОВА КАЗКА... В НЕДІЛЮ, 10. КВІТНЯ 1927 РОКУ... В УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧИХ ДОМАХ В ВІННІПЕГУ... ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ Центральний Виконавчий Комітет ТУРФДІМ повідомляє всіх членів і членкинь наших організацій, як також всіх товаришів і товаришок, які забрали листи для збирання фонду на будову Укр. Роб. Дому в Торонто, Ont., щоб посприяти поверненню ці листи найдалше до 15. квітня ц. р.

ПОШУКУЮ свого вуйка Петра Вишача, з села Ішніць, повіт Ситині, Галичина, який приїхав до Канади в 1912 р. і перебував в околиці Едмонтону, Алта. і не дав про себе ніякої чутки. Я приїхав до Канади в 1926 році і маю дуже важливі справи для нього. Хто знає-би про него, або він сам, хай зголоситься на поштову адресу: Paulo Semeniuk (Wasyla) P.O. Lavoie, Alta.